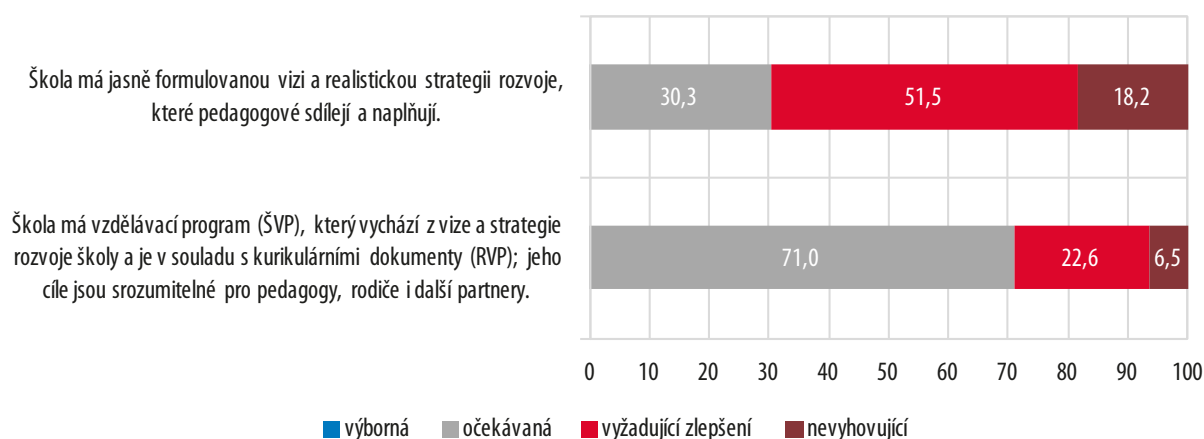

kou nutnou, nikoli ale postačující. Výsledky vzdělávání rozhodující měrou ovlivňuje způsob realizace vzdělávání, bezesporu však platí, že selhání školy v oblasti definice a popisu vzdělávacích cílů a koncepčních záměrů téměř zákonitě vede k nedobrym výsledkům vzdělávání.

S ohledem na zmíněnou zásadní důležitost kvality základních kurikulárních školních dokumentů se hodnotící činnost České školní inspekce hned ve dvou kritériích této oblasti bezprostředně dotýká – graf č. 4 prezentuje hodnocení navštívených škol v těchto kritériích.

Graf 4

Hodnocení středních škol podle modelu kvalitní školy v oblasti koncepce a rámce školy – podíl škol (v %)

S ohledem na neúspěšnost v dosahování požadovaných vzdělávacích cílů u navštívených škol nepřekvapuje, že v téměř 70 % z nich nejsou vize školy a strategie k jejímu dosažení na očekávané úrovni a v téměř pětině škol jsou dokonce na úrovni zcela nevyhovující. Základními nedostatky z hlediska potřeb vzdělávání jsou v této oblasti nejasnost formulací ve vizi školy (případně dokonce zcela chybějící vize školy), nerealisticky stanovené cíle a/nebo cesta (strategie) k jejich dosažení a nízká míra ztotožnění pedagogů školy s popsánými vizemi. Negativní roli (např. při výběru školy ze strany zájemců o studium) nepochybně sehrává i omezená dostupnost základních koncepčních materiálů školy pro uchazeče a jejich rodiče a jejich nízká srozumitelnost – obojí se může podílet na nevhodném výběru školy uchazeči o studium, případně na nerealistických představách o obsahu a náročnosti studia, a vyústit v selhání žáků na jeho konci.

Ve 30 % navštívených škol jsou vize a strategie k jejich dosažení na očekávané (přijatelné) úrovni a příčiny selhání žáků projevující se ve vysoké neúspěšnosti na konci studia je třeba hledat jinde, především v konkrétní realizaci vzdělávání a vkladu samotných žáků. Jak je konstatováno v dalších částech této zprávy, pravděpodobnými silnými faktory neúspěšnosti jsou přístup žáků projevující se například vysokou mírou absence, nedostatečně důsledný výběr uchazečů při zahájení studia či malý rozsah a nízká efektivita opatření přijímaných při průběžném monitorování vzdělávacích výsledků žáků během studia.

Druhé ze sledovaných kritérií se zabývá školním vzdělávacím programem. Jeho základní parametry (vzdělávací obsah, rozsah vzdělávání apod.) definuje nadřazený kurikulární dokument (příslušný RVP), úkolem škol je však promítnout do školního vzdělávacího programu specifické podmínky pro vzdělávání v dané škole a v rámci volnosti jednotlivých dílčích parametrů (volitelná témata, disponibilní hodiny apod.) přizpůsobit obsah a organizaci vzdělávání potřebám žáků.

V téměř 30 % škol vykazuje školní vzdělávací program nedostatky, v 6,5 % škol dokonce zásadní nedostatky – především zásadnější rozpor s rámcovým vzdělávacím programem a dalšími právními předpisy (např. nižší dotace předmětu Učební praxe v oboru Podnikání). Nejčastěji však jde o dílčí formální nesoulad s rámcovými vzdělávacími programy, bez vlivu na kvalitu vzdělávání, případně je školní vzdělávací program zpracován jen povrchně a ne-

